

விளம்பர விலை.
இஞ்ச ஒன்றுக்கு 1-0 0.
சர்க்கார் கோர்ட்டு 2-0-0

திராவிடநாடு

வருடசந்தா ரூ. 5-0-0
ஆறுமாதம் ரூ. 2-8-0
தனிப்பிரதி ரூ. 0-1-3

மலர் 2

காஞ்சிபுரம் 13-2-44 சுபாறு தை 30-ஞாயிறு

பெண் 48.

தொடர்கதை

பார்வதி பி. ஏ;

சௌமியன்.

கதை கற்பனையே,
கதையில்
எனும் பெயர்கள்
பாணியும்
குறிப்பிடுவனவல்ல.

[முன்பு:-லோபி ஆலாலசுந்தார், அறி முகப் படுத்தப்படுகிறார். அவருக்கு வாரிசாகவர இருக்கும் பார்த்திபன் எனும் வாலிப வாய்விதந்த காதலி பார்வதி B. A; இவள் ஓர் இலட்சியவாதி. குமார் எனும் பாட்டாளி, பார்த்திபனுடைய பிரசங் கத்தில் இலட்சியக் கிறிஸ்துமார் பொதுப் பணத்தைக் கொள்ளையிடுகிறது. மறைந்து விட்டதாகப் பத்திரிகை யிலே செய்தி. பார்வதி கவலைப் படுகிறாள். உத்தமி என்பவளின் சிநேகிதத்தால் பார்வதிக்கு டைபி ஸ்ட வேலை கிடைக்கிறது. பார்த்திபனால் 'ரட்சகன்' என்னும் பத்திரிகை நடத்தப்படுகிறது. துருக்கன் துருத்திரபார், பார்த்திபனுக்கு ம் ஜெயத்திச்சும் சிநேகிதம் உண்டா தும்படி வேலை செய்து மகிழ்ச்சி யடைகிறார். இதற்கிடையே பார்வதியின் தோழி, உத்தமிக்கு நரசிம்மன் என்பவன் காதலனாகிறான். பார்த்திபன், கதளநிபுடன் பார்த்திபன் கதளநிபுடன் செல்கிறான். உத்தமி கதளநிபுடன் நரசிம்மன், துருத்திபன் என்பவனைக் கலியாணம் செய்து கொண்டு, உத்தமியைக் கைவிடு கிறான். துருத்திபனின் உதவியால் உத்தமி பெங்களூர் செல்கிறாள். அங்கு லேடி டாக்டர் லலிதாதன் கதையைக் கூறுகிறாள். பிறகு,....]

மாதவனின் மனதிலே மூண்டுகொண் டிருந்தது, கடிதவாயிலாக என்னைவந்து அண்டியபோது, நான் அதற்கு இடங் கொடுக்க மறுத்துவிட்டேன். பார்வதிக்குப் பரமசாதுபோலக், காணப்பட்ட வன், என்னிடம் மையல்கொண்டதுடன் நிறுத்திக்கொண்டால், தொல்லை இல்லை. அவன் கடிதத்திலே, குறளைத்து விட்

டிருந்தான் எனக்கு. காலையிலே அரும்பு மாம், பகலிலே வளருமாம் மாலையிலே மலருமாம், காதலனோய்! அதைக்கூறியதோடு நின்றான்! கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கிக் கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்னபயன்? என்று கேட்டிருந்தான். அவன் பூஜையை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தால், சலித்துப் போய் மூலையிலே ஒதுங்கிவிடுவானா, அல்லது, சஞ்சலத்தால் தாக்கப்பட்டு, எனக்குத் தொல்லைதருவானா, என்ற சந்தேகம் உண்டாகிவிட்டது. அவனிடம் விஷயத்தைவிளக்கமாகக்கூறி, என்னைமறந்து விடும்படி கேட்டுக்கொள்ளலாமா என்று முதலிலே நினைத்தேன். ஆனால் அவன் கடிதத்திலே ஒரு பகுதினைக்கு, அம்முறை வீபரீதத்தை விளைவிக்கும் என்ற பயமுட்டிற்று. "கண்மணி! உன்னைக்கட்டித்தழுவிக்கொள்ள என்மனமும் காமமும் துடித்தபடி உள்ளன. அந்த ஆணந்த அணைப்புமட்டும் கிடைத்துவிட்டால் போதும், பிறகு ஆண்டவனும், நம்மைப் பிரிக்க முடியாது." என்று மாதவன் எழுதியிருந்தான். அதை நினைக்கும் போதே எனக்குருக்கம் பிறந்தது. இந்த ஆண்கள் இப்படித்தானே!! பெண்களிடம் பிரேமைகொண்டு விட்டால், பித்த மன்றோ அவர்களுக்குப் பிடித்துவிடுகிறது. ஒவ்வொரு காதல்கதையும், இந்தச் சபாவத்தைத்தானே காட்டுகிறது! மலையைச்சமந்துவாவா, மதகரியை இழுத்து வாவா, மணிவடம் வாங்கித்தரவா, என்ன செய்யவேண்டும் கூறு, உன் கட்டளையை எதிர்பார்த்து நிற்கிறேன்—என்று பேசுவார்களே! மாதவனிடம் தனித்துச்சென்று மதிபுகட்டினால் அவன் இதுதான் சமயமென்று எண்ணிக் கொண்டு, ஏதேனும் நடந்தாவினன்ன செய்வது என்று திகிலிபிறந்தது. புரபசர் பாஸ்கரனிடம் சென்று, "இதென்ன புதிர்! மாதவனின் கடிதம் தங்கனிடம் எப்படிக்கிடைத்தது? இதை என்னிடம் தந்தகாரணம் என்னவென்று கேட்கலா

மென்றாலோ, அது மகா ஆபத்தாக முடியுமோ என்று அச்சம் பிறந்தது. சம்மா இருக்கவோ முடியவில்லை. மெனனும் சம்மதத்தின் அறிகுறி என்று எண்ணிக் கொண்டு, மாதவன், என்னை என்ன செய்வானோ, யார்கண்டார்ன்! கடைசியில், இத்தனை தொல்லைகளுக்கும் காரணமான திலகாவிடமே சென்று, இந்தச் சங்கடமான சிக்கலைத் தீர்க்கும்படி வேண்டிக்கொள்வது, என்று தீர்மானித்தேன். திலகா, சிலசமூட்டுகதிலே கைதேர்ந்தவன். முகஸ்துதியிலே பிரியமுன்னவன். அவனைப்புகழ்ந்து பேசிவிட்டால் போதும், எவ்வளவு உதவியையும் அவனிடம் பெறலாம். இது எனக்குத்தெரியுமா கையால் நான் திலகாவிடம் சுலபத்திலே வெற்றிபெற முடிந்தது.

"திலகா! நீதானடி, என்னைக்காப்பாற்ற வேண்டும்"

"உன்னையா? நானா? என்ன ஆபத்து உனக்கு!"

"போடி! ஒன்றுமறியாதவன் போலப் பேசுகிறாய்"

"வாய்க்கொழுப்புக்காரியாச்சே நான், எனக்கு என்னடியம்மா தெரியும்? அதிலும் பெரிய இடத்த விவகாரம். போட்டாபோட்டி."

"பார்த்தாயா! ஒன்றுமே தெரியாது என்றுகூறினாயே, அதேமூச்சிலே பெரிய இடம், போட்டா போட்டி என்று பேசுகிறாயே. போடி! திலகா, என்மீது கோபக்கொள்ளாதே. நான் உன்னைக் கண்டித்தது, முட்டாள்தனம். என்னை மன்னித்துவிடு. நீதவிர, வேறுபாடி, இருக்கிறார்கள், எனக்குப்பத்திகூற, உனக்குத்தான், சரியான யோசனை உத்பனாவது வழக்கம். உன் உதவிதான் வேண்டும்."

"எது! லலிதகுமாரியா இப்படிப்பேசுகிறார்கள்! இதென்ன தலைமேலாற்றம், சாரி நான் புத்திசாலியென்றே வைத்துக் கொள்வோம், உன்னைப் போல அதிர்ஷ்டசாலியல்லவே நான்"

"நானா அதிர்ஷ்டசாலி?"

2ம்-பக்கம் பார்க்க.

பார்வதி பி. ஏ;

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“சந்தேகமா? ஆசிரியரும் மாணவரும், உணக்காக இனி ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்! உன் அழகு, ஒரு பேராசிரியரைப்பேயாண்டியாக்கி விட்டது.”

“என்ன வேண்டுமானாலும் சொல், திலகா! மாதவன் இப்படி வெறிபிடித்திருப்பான் என்று நான் எண்ணிய தில்லை.” “புரபசருக்கும் இந்தப்பித்தம் கூடாது. மாணவர்களுக்குப் போதனை செய்யவேண்டியவர் இப்படியா, நடந்து கொள்வது”

“அவர்வேதனை அவருக்குத் தெரியும். அது சரி! லலிதா! புரபசர் பாஸ்கான் என்ன, சகல உணர்ச்சிகளையும் துறந்து விட்டா சர்வகலாசாலைக்குள் துழைந்தார்? கண்ணில்லையா அவருக்கு உன் அழகைக்காண?”

இவ்விதமாக நெடுநேரம் பேசியபிறகு, கடைசியிலே, திலகா, உண்மையை உரைத்தாள். “லலிதா! மாதவனின் மனநிலையை நான் முன்பே அறிந்தவன். அறிந்ததுமட்டுமல்ல, உனக்கு அவனிடம் காதல் உண்டு என்று கூறுவதற்குப்பதிலாக, வேறுதந்தரமான வேலை செய்தேன், வேடிக்கைக்கு. எனக்கு, ஆண்கள், இப்படி ஒரு பெண்ணுக்காக அலைவதைப்பார்ப்பதிலே ஒரு வேடிக்கை, கூண்டிலே இருக்கும் சிங்கத்தைக் குத்திவிட்டுக் கர்ஜனை செய்ய வைப்பதுபோல. லலிதாவுக்கு ஏதேனும் கதைப்புத்தகம் வேண்டுமாம், என்று ஒரு நாள் அவளைக் கேட்டேன். அவன் அடைந்த சந்தேகத்திற்கு அளவேகிடையாது. அதுவேண்டுமா, இதுவேண்டுமா, என்று ஆவலுடன் கேட்டான். சரித்திர சம்பந்தமான காதற்கதைபடிப்பதிலே தான் லலிதாவுக்கு இஷ்டம் என்றேன். எனக்கும் அப்படித்தான் என்று அந்த ஏமாளிகூறினான். அவன்மேஜைமீது அத்தகைய புத்தகங்கள் இருப்பதைக்கண்டே நான் அவ்வாறு கூறினேன் என்பதை அவன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஏதோ ஒரு புத்தகம் கொடுத்தான். இரண்டு நாட்களுக்குப்பிறகு அதை நான் திருப்பிக் கொடுத்தேன். கொடுக்குமுன்னம் ஒரு குறும்பு செய்தேன், அதுதான் அவனுக்கு வெறியை உண்டாக்கிவிட்டது. என்ன செய்தேன் தெரியுமா? உனக்கு நினைவுருக்குமோ இல்லையோ தெரியாது, ஒரு நாள், உன்னை வேடிக்கையாகக் கவனித்தேன், நீ, உன் கைஎழுத்துமுத்துபோல் இருக்கிறது என்று கூறினாய், நான் இல்லை என்றேன். அந்தப்போட்டியிலே உன்னைச் சிக்கவைத்துத்தான், பாடலை எழுதச்சொன்னேன், நீயும் என் உண்மைக்

கருத்தறியாது, எழுதிக்கொடுத்தாய். அந்தத்துண்டுக் கடிதத்தை, மாதவனுடைய புத்தகத்திலே வைத்து அவனிடம் கொடுத்தேன், ஆனந்தத்தாண்டிவமாடினான், லலிதாவின் கைஎழுத்துத்தானா என்று கேட்டான். ஆமாம்! ரொம்ப வெட்கத்துடன் இதைக்கொடுத்தான் என்று கூறினேன். என்னபாட்டுத் தெரியுமோ? எந்தச்சன்யாசியையும் சம்சாரியாக்கக் கூடியது.

“Gentle thou art and therefore to be won

Beauteous thou, art therefore to be assailed

And when a woman woos what woman's son

Will sourly leave her till she have prevailed”

கவிதையைப் படித்ததும், அவன், களிப்புக்கொள்ளாதிருக்க முடியுமா! லலிதாவுக்கு என்மீது உண்மையாகக் காதலா? என்று கேட்டான், பதில்கூறு முன், திலகா! நீதான், என்மனோபிஷ்டத்தை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்றான். நான் அதனால் வாக்கூடிய சங்கடங்களைக் கூறினேன், பிறகு சம்மதித்தேன், தபால் இலாகாவானேன். அப்படிச் சிடைத்த கடிதம் பல. அவைகளிலே ஒன்றுதான் பாஸ்கான் உனக்குத்தந்தது. இங்கேயும் ஒருவேடிக்கை நடந்தது. பாஸ்கானிடம் காணோதான், உன்னைப்பற்றிப்பேசினேன். எப்படித் தெரியுமோ? அந்தத்தந்திரத்தை ஆசிரியருக்கு எந்தப்புத்தகமும் கற்றுக் கொடுக்கமுடியாது.

“சார்! கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுகிறேன். இரவு, துணைபின்றி வெளியே போகவேண்டாம்” என்று, புரபசரிடம் நான் ஒருநாள் கூறினேன். அவர் ஆச்சரியமடைந்தார், “என்ன திலகா! ஏதோ உளறுகிறாய்” என்று கேட்டார்.

“வெளியே நீங்கள் தனியாக உலவும் போது, யாராவது ஏதேனும் தாறுமாறாகப்பேசினால்கூட, நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எப்படியாவது உங்களை, வலியச் சண்டைக்கிழுத்தாவது தாக்க ஒருசதிநடக்கிறது” என்று கூறினேன். அடி லலிதா! வீரத்தைப்பற்றி விதவிதமான கதைகூறும் நமது புரபசர், வெட்வெடத்துப்போய், “நான்சென்ஸ்! என்ன மிரட்டுகிறாய்? என்னை எவன் அடிக்கப்போகிறான்? தொண்டைமான், பரிட்சையில் மார்க் வாங்காவிட்டால், என்ன செய்வது, அவன்படித்தால் தானே!” என்று, மிரட்சியுடன் பேசினார்.

தொண்டைமான் எனும்மாணவனை வேண்டுமென்றே பரிட்சையிலே கெடுத்துவிட்டார் என்றோர் புதூர் இருந்ததல்லவா, அதற்காக, அந்த மாணவன், அடியாட்களை அமர்த்தினான் என்று நம் ஆசிரியப்புவியெண்ணிக் கொண்டார். நான் சிரித்துவிட்டு “சார்! நான் சொல்வது தொண்டைமான் விஷயமல்ல! லலிதா விஷயம். அவளுடைய வீட்டார், உம்மை அடித்துத்தூத்தினால்தான், லலிதா அடங்குவாள் என்று தீர்மானித்துவிட்டார்கள், பாவம்! அந்தப் பெண் அழுதுகொண்டே இருக்கிறாள்” என்று கூறினேன். புரபசரின் ஆச்சரியமும் அச்சமும் ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டன.

“பழியோரிடம் பாவமோரிடம் என் பார்கள், அதுபோல இருக்கிறது. லலிதாவுக்கு, உம்மிடம் எப்படியோ காதல் பிறந்து, வளர்ந்து, முற்றிவிட்டது. சதா உங்கள் பேச்சுத்தாலும். சொப்பனம் கண்டுகூட ஒருநாள், பாஸ்கார்! பாஸ்கார்!! என்று பிதற்றினான். அதனாலேயே விஷயம் வீட்டாருக்குத் தெரிந்ததாம். பாடம் போதிக்கச்சொன்னால், பெண்ணின் மனதைப்பாழாக்குகிறானே பாவி! என்று, தங்களைத்தாற்றியதோடு தனியாக எங்காவது கண்டால், கைகாலை ஒடித்துவிடும்படி காலிகளையும் ஏவிவிட்டிருக்கிறார்கள். அதைக்கேட்டதும், என்மனம் பதறிற்று. சார்! உங்களைப்போன்ற நல்லவர்களுக்கு, ஒரு அவமானம் நேரிடலாமா, கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்” என்று நான் உருக்கமாகச்சொன்னேன். ஆசிரியரின் உடல் பயத்தால் உதற ஆரம்பித்தது, ஆனால் நெஞ்சோ, ஊறல்கொண்டது. காலிகளின் சதிபற்றி நான் கூறியதைவிடுத்தார், காதலைப்பற்றியே எண்ணினார், பயத்தையும்மறந்து, “திலகா! லலிதாவுக்கு உண்மையிலே, என்மீது காதலா! பெற்றோர்களின் கட்டுகளையும் மீறியா என்னை லலிதா காதலிக்கிறாள்” என்று குழைந்து குழைந்து கேட்டார்.

“ஆமாம்சார், ஆமாம்! அதனால்தான் உங்களுக்கு ஆபத்துவருகிறது” என்று கூறினேன். வீரத்தை வெகுசிரமப்பட்டு வரவழைத்துக்கொண்டு, புரபசர் “திலகா! இனிநான், யார்தடுத்தாலும் லலிதாவைக் கைவிடமாட்டேன் என்று தைரியங்கூறு” என்று கூறினார். உடனே ஒரு காதற்கடிதம் தீட்டினார் உனக்கு. என்னிடம் தந்தார். நான், அவர் தந்த உறையிலே, மாதவனின் கடிதத்தைவைத்து மறுபடி ஒட்டிவிட்டு, அவரிடமே கொடுத்து, “சார்! லலிதாவிடம் நீங்களே கடிதத்தை நேரிலே கொடுங்கள்” என்று கூறினேன். அதனால்தான், மாதவனின் காதற்கடிதம், உன்னிடம், உனது மற்றோர் காதலனாகிய பாஸ்கானால் தரப்பட்டது எப்படி என்கமர்த்து” என்று கேட்டான் திலகா! (தொடரும்.)

ஷாஸ்டரின் சோகம்!

பாதன்.

“தம்பி! என்ன இது? உன் அந்தஸ்து என்ன, பெருமை என்ன, பிரதாபம் என்ன, நீ இப்படித் தனியாகத், துணையின்றிப் போகலாமா? செச்சே! நான் தெருக்கோடியிலே நீவரு கிறபோதே பார்த்தேன், பதைத்தேன், இப்படி வா லாமா?” என்று, மடமட வெனப் பேசிக்கொண்டே, தோளின் மீது கைபோட்டுச் சொந்தம் பரராட்டி னான் சொக்கன், வீதி வழியே வந்துகொண்டிருந்த குப்பனைக்கண்டு குப்பன், திணறிப்போனான். யார் இந்த ஆசாமி, நமக்குத்தெரியவில்லை, அவரோ, நெடுநாட்களாக நம்மைத்தெரிந் தவர்போல் பேசுகிறாரே, புதழ்ச்சியாகப் பேசுகிறாரே என்று யோசித்தான். குப் பனை இந்த நிலைக்குக்கொண்டுவந்த சொக்கன், சும்மா இல்லை, “டேய்!” என்று வண்டியோட்டுபவனைக் கூப்பிட் டான் அதிகாரத்துடன். வண்டிவந்ததும், “தம்பி! ஏறு வண்டியிலே” என்று அன் பும அதிகாரமும் கலந்த குராலிலே கூறி னான். “நடந்தே போகலாமே.....” என்று கூச்சத்தோடுகூறினான் குப்பன். இடிபோன்ற சிரிப்புடன், “நல்ல காரியம் செய்கிறாய்ப்பா! குடிப்பது கூழாகவிரும் தாலும் கொப்பளிப்பதுபனி நீராக இருக் கிறது, நம்ம ஊர் வாலிப்பிள்ளைகளுக்கு நீ லட்சுமீபுத்ரன், சரஸ்வதி கட்டாட்சம் பெற்றவன். உனக்கென்ன தலைவியா நடந்துசெல்ல. இனிமேல் எப்போதும் நடந்தேபோகக்கூடாது, வண்டியிலே தான் நீ போகவேண்டும்” என்று சொக் கன் கூறினான். லட்சுமீபுத்ரனை ஏற்றிக் கொண்டு போகையிலே, குதிரை, ‘காலப் பிலே’ போகவேண்டும் என்றுகருதினான் போலும், வண்டிக்காரன், சவுக்கைச் சா மாரியாகவீசிவிட்டு, உள்ளே குப்பன்திண றினான். அவன் அதுபோன்ற, “சவாரி” செய்து பழக்கப்பட்டவனுமல்ல, புக முரை கேட்டவனுமல்ல. எனவே, சொக் கனின் சொல்லபிழைகம் அவனுக்கு ஆச் சரியமூட்டிற்று. “நிறுத்து வண்டியை” என்று உத்தரவிட்டான் சொக்கன், ஒரு பெரிய ஒட்டலுக்கு எதிரே “தம்பி, எனக்குத் தெரியும் நீ களைத்துவிடுவாய் என்று. ஆனால், மற்ற ஒட்டல்களிலே காபி, கழுகீர்போல இருக்கும். ஆகவே இவ்வளவு தொலைவு, உன்னை அழைத்து வந்தேன். இறங்கு, சூடாக ஒருகப் காபி போட்டுக்கொள்வோம்” என்றான்சொக் கன். “இப்போது ஏன்? பசியில்லை” என்று குப்பன் கூறினான், சொக்கனிடம் பலிக்குமா இந்த வித்தை.

உள்ளேபோய் உட்கார்ந்த உடனே, சொக்கன் “அம்பி”யைக் கூப்பிட்டார். “அம்பி! இதோபார், இன்று காப்பி கன ஜோராக இருக்கவேண்டும். வரவேமாட் டேன்னன்றார், நான்வற்புறுத்திஅழைத்து வந்தேன், நம்ம மானத்தைக்காப்பாற்று” என்று அம்பிக்குச் சொக்கன்கூறினார்.

அம்பி, “அப்படியே” என்றுபதிலுரைத்து விட்டுத் திரும்புவதற்குள், சொக்கன், “அம்பி! இன்றைக்கு ஸ்பெஷல் என்ன” என்று கேட்டான். “அருமையான கோவாலாடு, ஆனந்த ஜில்லே, ரம்மிய மான் ரசகுல்லா” என்று அம்பி அடுக்க ஆரம்பித்தான். குப்பன் இடையிலே புகுந்து, வெறும் காபிபோதும் எனக்கு. இவருக்கு ஒரு ரசகுல்லாகொண்டுவாரும் என்றான். “ரொம்பசரி! அம்பி! அவர் பேச்சுப்படியே எனக்கு ஒரு ரசகுல்லா கொண்டுவா. கோவாலாடு அவருக்குக் கொண்டுவா” என்று உத்தரவிட்டார். அம்பிக்கு அதிகம் சொல்லவா வேண்டும். இனிப்பு முடிந்ததும், கொஞ்சம் ‘காரம்’ நடந்தது, பிறகு காபி, “பத்தனா அங்கே, பத்தனா இரண்டுபேர்” என்று அம்பி, துந்துபி முழங்கினான், சொக்கன் சொகு சாக நடந்தான் குப்பனுக்கு வழிகாட்டு வதுபோல. “பில்தரவேண்டிய இடத் திற்கு வந்ததும், “அட்டா! ஆனந்தான் டவபுரம் டிஜமீன் தார் போகிறார், தம்பி! இங்கே, இரு. இதோ வந்துவிடுகிறேன்” என்றுகூறினான் சொக்கன். அவசர அவ சரமாக வெளியே போய்விட்டான். அம்பி, “பத்தனா இரண்டுபேர்” என்று மீண்டும் கூவினான், குப்பன் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் பேந்தப்பேந்த விழிக் கிறான், சொக்கன் வந்தால்தானே! வழி யிலே, வரும் ஏமாளியிடம் வாய்ச்சல்லி அடித்து, வயிற்றைக்கழுவும் வர்க்கம், அந் தச் சொக்கன். முகஸ்துதிகேட்டு இளித்த வாயனாகும் இனம், குப்பன். குப்பனைச் சொக்கன், முன்பின் கண்டதுமில்லை, ஆன லும், முகக்குறியிலிருந்தே தெரிந்து கொண்டான், இவன் ஓர் ஏமாளி என்று!

சர். ஜார்ஜ் ஷாஸ்டர், அப்படிநம்மை முன்பின் தெரியாதவரல்ல! பழக்கமுள்ள வர், இங்கு அதிகாரம் செலுத்தியவர். எனவே, குப்பனுடைய குணத்தைச் சொக்கன், தெரிந்துகொண்டதைவிட, ஷாஸ்டருக்கு இந்தப் பூபாகத்தின் குணம்தெரியும். எனவே, அவர், “இது புராதன நாடல்லவா! இதற்கு ஒருகெடுதி சம்பவிக்கலாமா! இதனைத் துண்டாட் லாமா? இந்தத்துயரை நான் சகிப்பேனா? எதிர்காலம் சரியாகஇராது! இதைஎன் ணினாலே, எனக்கு ஏக்கம் அதிகரித்துத் தூக்கம்வர மறுக்கிறதே” என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார். இலண்டன் பட்டினத் திலே, பிரிட்டனுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றிப், பிரிட்டிஷார் பிரிட்டனிலே பேசிக்கொள்வது முறை. ஆனால், இந் தியா ஒரு “இனித்தவாசன்” என்பது

தானே, ஏகாதிபத்தியச் சொக் கன்களின் எண்ணம். எனவே இந்தியாவின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி இலண்டன் பட்டினத் திலே, ‘துரைமார்’ [பேசுகிறார் கன்!! குப்பனைச் சொந்தம் கொண்டாடியும் சகம்விசாரித் தும், புதழ்ந்தபேசியும் துணையாகச்சென்றும், சொக்கன்,

தன்நட்பைக்காட்டிக்கொண்டது, எதன் பொருட்டு, நாவின் ருசியைஉத்தேசித்து! அதுபோலத்தான், ஏகாதிபத்தியம், அடிக்கடி, “இந்தியா பூர்வபெருமை உள்ள நாடாயிற்றே! இதனைப் பாகிஸ்தான் என்றும் திராவிடஸ்தான் என்றும் பல பல பிரிவுகளாகச் செய்வதா? இதனால் இந்தியாவின் எதிர்காலம் கெட்டுவிடுமே! என்று பேசுவதன்கருத்து, ‘இந்தியாவின் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை ஒய்ந்தபாடிவலை! சுயாட்சியை வழங்கவேண்டுமென்ற எண் ணமோ எங்கட்கு குறைந்தபாடிவலை. சுயாட்சியைத்தந்துவிடுவோமென்றாலோ இந்தியாவின் எதிர்காலம் என்னவாகு மோ என்றபயம் எங்களை விட்டபா டிவலை” என்றுகூறிக்கொண்டே இருப்ப தன்மூலம், இங்கு கூடாமடித்துக் கொண்டு, கொலுவீற்றிருத்தலாம், என் பதுதான். இது குறைமதிக்குப்பன்க ளுக்குத்தவிர, மற்றையோருக்கு நன்கு தெரியும். இந்தியாப்பைத் தெரிந்து, இங் குள்ள தலைவர்கள், தமக்குள் இருக்கும் இடர்ப்பாடுகளை, நீக்கிக்கொண்டால் ஷாஸ்டர்களின் சுருதி குறையும்! இந்தி யாவிலே உள்நாட்டுப் பிரச்சனை இல்லை. அது தீர்க்கப்பட்டவிட்டது. ஒரு இனத் தை மற்றோர் இனம் ஆள்வது என்ற ஆணவம் அழிந்தது. முஸ்லீம்களுக்குப் பாகிஸ்தான் தேவை என்பதை இந்துக் கள் ஒப்புக்கொண்டனர். இந்துக்களுக்கு இந்துஸ்தான் தேவை என்பதை முஸ்லீ மும், திராவிடரும் ஒப்புக்கொண்டனர், திராவிடகாடு திராவிடருக்கே என்பதை இந்து, முஸ்லீம், ஆசியிருசாராரும் ஏற் றுக்கொண்டனர். யார், யாரை ஆள் வது? எப்படி ஆட்சி இருப்பது? என்ற பிரச்சனைகள் இனிஇல்லை. உள்நாட்டுக் குழப்பம் இல்லை, வகுப்புப்பூசல் இல்லை. எனவே, தலாக்கோல் தூக்கி திற்கத் துரைமார் இனித்தேவையில்லை, என்று கூறும் துணை, இங்கு உண்டாகாதவரை, சொக்கன், குப்பனை எய்த்ததைபோல “இந்தியாவின் பூர்வபெருமை, இந்தியா வின் ஒருமித்ததன்மை இந்தியாவின் எதிர்காலம்” என்ற மொழியிலே ஷாஸ்டர்கள் பேசுவார்கள், அமெரிசன் ஆள்வார்கள், ஆகாசன் மானிகைகள் இருக்கும், அரசியல் நெருக்கடி கீழ்க்கும். இதனை அழகுற எடுத்துரைத்திருக்கிறார், லீக் காரியதரிசி ரவாப் சாடாலியாகத் அலிகான், டில்லி மத்தியபைலியே பேசு கையில். ரவாப் சாடா, காங்கிரஸ்தலைவர்

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

காஞ்சி 13-2-44 ஞாயிறு

யாருக்கும் பாதுகாப்பு

“எல்லாஇடங்களிலும் ஒரோமாதிரி யானமுறை அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டு மென்ற சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்துக் கலைக்கப்படுவதை நீங்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்” என்ப தர்க்கவார்னர் ஆலோசகர் தோழர் T. ஆஸ்டின் அவர்கள் 7-2-44ல் குடந் தைத் தேவஸ்தானக் கமிட்டியினரால் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புப் பத்திரத்திற் குப் பதில் அளிக்கையில் குறிப்பிட்டுள் னார்.

இப்போதுள்ள தேவஸ்தானக் கமிட்டி களைக்கலைத்துவிட்டு அவற்றிற்குப் பதி லாக ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை நிறுவுவ தென்ற சர்க்காரின்முடிவை ஆட்சேபிப் பதன் அறிகுறியாகவே குடந்தைத் தேவஸ்தானக் கமிட்டியினர் தோழர் ஆஸ்டின் அவர்களுக்கு வரவேற்புப் பத் திரம் அளித்திருப்பதாகத்தெரிகிறது. இவ்விரண்டில் எது நல்லது? இப்போ துள்ள கமிட்டியா? அல்லது இனி ஏற் படுத்தவிருக்கும் ஆலோசனைக் கமிட் டியா? என்ற விவாதத்தில் நாம் இறங்க வில்லை. தேவஸ்தானங்களின் பேரால் வரும் பொருள்களைப் பாதுகாப்பதில் எந்தவிதமான முறைகளைக்கையாண்ட போதிலும் அதைப்பற்றி நமக்குக்கவலை இல்லை. ஆனால், அந்தப்பொருள்கள் எந்த முறையில், எதற்காகச் செலவுசெய்யப் படுகின்றன-எதற்காகச் செலவுசெய்யப் படவேண்டும் என்பதே இங்கு கவனிக் கப்படவேண்டிய விஷயமாகும்.

“இதில் கவனிக்கப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? கோயிலுக்காகக்கிடைக்கும் பொருள், கோயிலுக்குத்தானே சொந் தம், கோயிலுக்குத்தானே செலவுசெய் யப்படவேண்டும்” என்பதாகச் சிலர் கினைக்கலாம். ஆனால் அந்த நினைப்பு எவ் வளவுதூரம் உண்மைஎன்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க மறந்துவிடுகின்றனர். அதாவது, ஒருவன் தனதுவாழ்க்கையை நடத்திச்செல்வதைக் குறிக்கோளாக வைத்தேஅதற்காகப் பல திறப்பட்டு தொழில்களைச்செய்து பொருள் ஈட்டு கிறான். அங்ஙனம் ஈட்டப்படும்பொருள் தனது குடும்பவாழ்க்கைக்கு மிச்சப்பட்டு எஞ்சி நிற்குமானால், எஞ்சியதொகையை வேறுதுறைகளில் செலவிடுகிறான். இங்ங் னம் செலவுசெய்வதைத் தவறுஎன்று யாரும்சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால், முறைதவறிய துறைகளிற் செலவுசெய் தால்மட்டும் அதைத்தவறென்பார்கள். தனது வாழ்க்கைச்செலவுபோக, எஞ் சியதொகையைப் பொதுநன்மைக்காகச் செலவிடுபவர்களுையாரும் குறைகூறமாட்

டார்கள். இதுபோலவே கோயிலுக்காகக் கிடைக்கும்பொருள், கோயிற்செலவு செய்யப்பட்டு மிச்சப்படுமானால், அப் பொருள், வேறுபொதுநன்மைக்கான துறைகளில் செலவுசெய்யக், கோயில் அறநிலையைச் சட்டத்தில் இடமிருக்கக் கூடாதா என்பதே எமது கேள்வி யாகும்.

இப்போதுள்ள தேவஸ்தானக் கமிட்டி களோ அல்லது இனிவரப்போகும் ஆலோசனைக் கமிட்டிகளோ, எதுவாயி னும் சரி, கோயில்களின்பேரால் வரும் வருவாயை பொதுநலம்குறித்த துறை களில் செலவுசெய்ய முற்படவேண்டு மென்பதே நமதுவேண்டுகோளாகும்.

வருவாயில்லாத பல கோயில்களுக் குச் சர்க்கார், வேறுதுறைகளில் இருந்து கிடைக்கும் பொருள்களைச் செலவுசெய் யும்போது, அதிகவருவாய் கிடைக்கும் கோயில்களிலுள்ள பொருள்களை மக்க ளுக்குப் பயன்தரும் பொதுக்காரியங் களில் செலவுசெய்யத் தயங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எதுவும் சர்க்காருக்குஏற் படக்காரணம் இல்லை. எத்தனையோ ஆயிர க்கணக்கான பொற்குவியல்கள், கோயில்களின்பேரால் குவிக்கப்பட்டு, வைதிகம் என்னும் கோட்டைக்கு, மதம் என்னும் மதிலிடப்பட்டுப், பால புண்ணியமென்னும் கதவுகளிடப்பட்டுக் கடவுள்என்னும் பூட்டுப்போட்டு வைக் தப்பட்டுள்ளன. ஏழை எளியமக்கள் தங் கள் வியர்வைசிர்தப் பாடுபட்டுத் தேடிய பொருள் முழுவதும் ஏமாற்றுபவர்களின் சூழ்ச்சித்திறனால் இந்த வைதிகக்கோட் டைக்குள்ளேயே போய்ச்சேர்ந்துவிடு கின்றன. இங்ஙனம்சேர்ந்த பொருளைக் காப்பதிலேயே இப்போது “நீயா? நானா? என்ற வாக்குவாதம் கிளம்பி யிருக்கிறது.

ஏழைஎளியமக்கள், வெயிலிற்காய்ந்து, மழையில் நனைந்து, காற்றில் கசங்கி, மண்ணிற்புரண்டு, மலையைப் பிளந்து, கல்லை உடைத்துக் காணிக்கையாகச் செலுத்திய பணத்தைப் பாதுகாப்பதற் குச் சண்டைபோடும் கண்ணியர்கள், தங் கள் சுகவாழ்வுக்கும், கோயில் வருவாய்க் கும் காரணபூதர்களாயுள்ள பாட்டாளி மக்களின் சீர்கெட்ட வாழ்க்கை முறை யை எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால், தேவஸ்தானக் கமிட்டிகளைக் கலைத்தால் மதஸ்தாபன நிர்வாகம் கெட்டுவிடும் என்ற கலக்கத்திற்கு வந்திருக்கமாட்டார் கள். மதஸ்தாபன நிர்வாகம் பாதுகாக்கப் படுவதனால் ஏழைமக்களின் துயர் களையப்படுமா? எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான ஏழைமக்கள் தங்கள் முதலா ளிகளின் கொடுமைக்கு அஞ்சி உழைத்த அயர்வின் மிகுதியால் நோய்க்கும் வறு மைக்கும் ஆளாகி அல்லற்படுகின்றனர். இந்நடமாடிகளின் நோய் களைவதற்கும், வறுமை நீங்குவதற்கும், படமாடிகளின் அற நிலையப் பாதுகாப்புநிதி பயன்படக் கூடாதா? படமாடியை (கடவுளைப்)

பார்க்கிலும் நடமாடியே (மனிதனே) உயர்ந்தவன் என்பது மதமறைபுகலும் உண்மையன்றோ!

உழைப்பின் மிகுதியால், கூயரோகம் முதலான கொடிய நோய்களால் வருந் தும் மக்களுக்கு உடல்நலப் பாதுகா காப்பு நிலையம் (கூயரோக ஆஸ்பத்திரி) ஏற்படுத்துவதற்குச் சென்னை மேயர் முயற்சிப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த வித மான முயற்சிகளுக்குகோயில் அறநிலையப் பாதுகாப்புநிதி பயன்படவேண்டுமென்ப தேஎமதுவேண்டுகோளாகும். மதப்பாது காப்புநிதி, மக்கட் பாதுகாப்புநிதியாக மாறாத வரையில் நம்நாடு எந்தவிதமான முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட போதிலும் முன்னேற்ற மடையப் போவதில்லை.

மக்களின் உழைப்பு மக்களுக்கேபயன் படும் நிலைமையைப் பல திறப்பட்ட அற நிலையப்பாதுகாப்பாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உண்டாக்க முயல்வார்களானால் இந்தவிதமான அறநிலையங்களும், அதற் குப் பொருளும், அவற்றைப் பாதுகாக்கக் கமிட்டிகளும் ஏற்பட இடமே இருக்காது. இதற்காகச் சர்க்காரிடம் சண்டை போடவேண்டியும் இராது. மக்களின் பொருள் இந்தவிதமான அறநிலையங் களுக்காகஉறிஞ்சப்படாவிட்டால், அவர் களின் வாழ்க்கை, நோயும் வறுமையும் நீங்கிய சுகவாழ்வாகவும், அறிவும் ஆற்ற லும் வீரமும் மிக்க உயர்ந்த வாழ்வாக வும் மிளிரும். மதப்பாதுகாப்பு வளர வளர மக்கட்பாதுகாப்புக்குன்றிக் குன்றி வருகின்றதென்பது, மதப்பாதுகாப்புத் தொடங்கியகாலமுதல் இன்றுவரைநடை பெற்றுவரும் சம்பவங்களால் நன்கு உறு திப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. மதப்பாது காப்பினால் மக்கள் அடைந்த நன்மை “இது” என்று ஒன்றையாவது சுட்டிக் காட்ட முடியுமா? இதனால் மக்கட்கு ஏற் பட்ட கேடுகளை ஆயிரக்கணக்கில் ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்காட்ட முடியும். எனவேதான், பாதுகாப்பு மதத்திற்கல்ல, மக்கட்கே உரியதும் வேண்டற்பாலதும் என்று நாம் வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். மக்கட்கு நேயின்மை வறுமைநீக்கம், அறிவு வளர்ச்சி ஆகியதுறைகளில் இத் தகைய அறநிலைப் பாதுகாப்பு நிதிகள் பயன்படவேண்டும், அதுவே உண்மை யானபாதுகாப்பாகும். மதஸ்தாபனங்கள் சீர்பெறுவதன் மூலம் மக்களின் வாழ்க் கை ஸ்தாபனங்கள் ஒருபோதும் சீர்பெற்றுவிடாதென்பதை மதஸ்தாபனப் பாதுகாப்பாளர்கள் உணர வேண்டுகிறோம்.

சந்தாதார்களுக்கு.

சந்தாதார்களிற் பலர் தங்கள் சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தாமலே இருக்கிறார்கள். பாக்கிநிற்கும் சந்தாதார்களுக்கு இனிப்பத்திரிகை அனுப்பமுடியாதென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஷாஸ்டிரின் சோகம்!

3-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

களைச் சிறையிலிருந்து விடுதலைசெய்தால் அவர்கள் லீகின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்பதற்கு ஒரு அறி குறியும் காணோம். சரோஜினிதேவியா ரின் அறிக்கையிலேயும் இந்த அறிகுறி இல்லை! இந்நிலையிலே நாங்கள் என்ன செய்வது, பத்துக்கோடிமுஸ்லீம்கள், தங் களின் தனியான கலாச்சாரத்துடன் தனி ய ர ஈ அமைத்துக்கொள்ள, வழி வேண்டும். அதற்குமட்டும் காங்கிரஸ் தலை வர்கள் இசைவதாக ஜாடைகாட்டினால் போதும், அவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கும் முயற்சிக்கு எங்களாலான எல்லா உதவிகளையும் செய்வோம், என்று தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். இ த னை உணர்ந்து, “உரத்தகுரலிலே பேசும் பெரிய கட்சிக்காரர்” நடப்பதானால், உள் நாட்டுப்பிரச்சனை ஒழிக்கப்படும், அது ஒழிந்துபோனால், ஷாஸ்டர் போன்றவர்கள் “சொக்கன்வேலை” நடைபெறாது. எப்போது இதனை உணரப்போகிறார்கள் தெரியக்காணோம்.

இந்தியாவின் எழில்பற்றியும், பழமையைக்குறித்தும், பலபலபேசிடும், சொக் கன்களுக்கு, எந்த அளவு அன்பு இந்தியா விடம் இருக்கமுடியும், என்பது, யாருக்குத் தெரியாது! பஞ்சணைக்கு இழுக்குமுன் பாவையிடம் கொஞ்சிடும் காமக்கூத்தன் போல, நாட்டின்பூர்வபெருமையைக்கூறி விட்டு, அது என்றென்றும் வெளிநாட்டா னின்காலடியிலே வீழ்ந்துகிடக்கவேண்டு மென்றுவிரும்பும் அரசக்கூத்தர்கள், ஆங் கிலாநாட்டிலே உள்ள சில ஏகாதிபத்யக் காரர்கள், அவர்களில் ஒருவரே ஷாஸ்டர். அவருக்கு மனம் வேதனைப்படுகிற தாம், இந்தியா பல பிரிவுகளாகப்போ வது! எவ்வளவு அன்புபாருங்கள்! இந்திய பூகோளப்படத்தைக்காப்பாற்றும் புனித காரியத்துக்காகவே, பூவுலகிலே இந் தப் புண்யாத்துமாக்கள், அவதாரமெடுத்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது! அண் டையிலே இருக்கும் ஐரோப்பாவிலே, ஐம்பதுக்குமேல்பட்டதனி அரசுகள் இருப் பது, ஷாஸ்டருக்கு மண்டைக்குடைச் சல்தரவில்லை. இந்தியாவில்தான், தனி அரசுகள் 3 ஏற்படுவது அவருக்குத் தலை வேதனையாக இருக்கிறது. இந்தியா ஒரே நாடாக இருக்கவேண்டும் என்ற தர்மோபதேசத்தை இ த து ர ம க ன், ஐரோப்பாவிலேசெய்துபார்ப்பதுதானே அவ்வளவு தொலைவுசென்று தொல்லைப் படத்தேவையில்லை, அடுத்தவீடு இருக்கிறதே அயர்லாந்து, அங்கே, காட்டுவது தானே, இந்த உபதேசத்தை! அயர்லாந் திலே, ஒரு பகுதி, அல்ஸ்டர் என்றுபிரிக் கப்பட்டுத் தனி அரசாக அமைந்திருக்கிறதே, இதனைக்கண்டு, ஷாஸ்டர் துரைக்குச் சோகம்பிறக்காத காரணம் என்ன?

பஞ்சமாம் பஞ்சம்!

பஞ்சம்! பசி! பட்டினி!! என்று கூவுகிறார்கள்! யாருக்குப்பஞ்சம்? யார் பசியுடன் போராடுகின்றனர்? எங்கே தாண்டவமாடுகிறது, பட்டினி!

இதோ, பட்டி! பாருங்கள், இந்தப் பஞ்ச காலம், பஞ்சகச்சத்தைக்கண்டு பயந்தோடுவதை!!

பிப்ரவரி 2-மன்றாக்குடியில் மாத்வாவமி நடைபெற்றது, பிராமணசந்தர்ப்பனை நடைபெற்றது.

ஜனவரி 31-திருச்சி மலைக்கோயிலில் கும்பாபிஷேகம், பசுமடத்தில் பொது ஜனஉதவியால் சுமார் 2000 பிராமணர்களுக்கு அன்னம் அளிக்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி-6-திருவனந்தபுரம் மகாராஜாவின் தந்தையின் சஷ்டியப்தபூர்த்தியை முன்னிட்டுப் பிராமணர்களுக்கு (வைதீக முறைப்படி) தானம் வழங்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி 4-பெரியகுளம், பாலசுப்ரமணியர் கோயில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. ஐந்துநாட்களாக, ஆயிரக்கணக்கான பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி 7-தேதி காஞ்சிபுரத்தில், சங்கராச்சாரியார் நடத்திய கும்பாபிஷேகத்தை அனுசரித்துப்பிராமணர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்கப்பட்டது.

ஜனவரி 30-தேதி தஞ்சைஜில்லா கலியாணபுரத்தில், லட்சார்ச்சனை நடைபெற்றது. அதைஅனுசரித்து பிராமணர்களுக்கு (ததியாராதனை) போஜனம் அளிக்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி 5-ந்தேதிமாலை தியாகராய நகரில் இராமாயண உபந்யாசம்செய்து வந்த சாஸ்திரிகளுக்குப் பணமுடிப்பு அளிக்கப்பட்டது!

பஞ்சமும் பட்டினியும் இந்தப் “பாப் பிரம்மசொருபிகளைத்” தீண்டிற்று? திக்கற்ற தமிழர்களே! இந்தப் “பட்டி” புகட்டும் பாடம்என்ன? சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

அருமை! அருமை!!

[இனஉணர்ச்சியற்ற தமிழரே, இதோ பாருங்கள், ஆரியஇனத்தின், ஒருவருக்கொருவர் ‘கைகொடுக்கும்’ அருமையை]

திருக்காட்டுப்பள்ளியில், சர். சிவசாயி ஐயரின் சேவையைப் பாராட்டிப்பேசி விட்டு, சர். சி. பி. இராமசாயி ஐயரின் படத்தை, மகாகனம் சீனுவாசசாஸ்திரியார், திறந்துவைத்தார்.

மகாகனம் சாஸ்திரியாரை, வரவேற்றுப்பேசினார், சிவசாயிஐயர் பள்ளிக் கூடத்தலைமை ஆசிரியர் S. R. பாலசுப் பிரமணியம் ஐயர், வந்தோடுபுரம் கூறி ஓர் கைப்பிடித்து ஐயர்.

ஜஸ்டிஸ் வாதாச்சாரியார், ஜஸ்டிஸ் பதஞ்சலி சாஸ்திரியார், சர். இராதா கிருஷ்ண ஐயர், T. T. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், ராவ்பகதூர் G. A. டேசு ஐயர், டாக்டர் T. S. S இராஜன் அய்யங்கார், ஆகியோர் வாழ்த்துச்செய்திகள் அனுப்பினர்.

இது, C. R. சீனுவாசஜயங்காரை ஆசிரியராகக்கொண்ட சதேசமித்திரனில் வெளியாயிற்று.

இனம், இனத்தைக்காப்பதைக் காணீர்!!

சீர்திருத்தத் திருமணம்.

6-2-44 காலை, காஞ்சிபுரம், தோழர் பொன்னுசாயி முதலியார் குமாரர் தோழர் வாதன் அவர்கட்கும், தோழர் A. K. தங்கவேலர் திருக்குமாரி தோழியர் ரஞ்சிதம் அம்மையாருக்கும், தோழர் N. R. சாயியப்பா, M. L. C; அவர்கள் தலைமையில், பார்ப்பனப்புரோகிதர் ஒழிந்த சீர்திருத்தத்திருமணம் நடைபெற்றது. தோழர் S. முத்தைய முதலியார் C. I. E; திவான்பகதூர் T. M. நாராயணசாயிப்பிள்ளை, T. சண்முகம் செங்கற்பட்டு ஜில்லாபோர்டு தலைவர் உள்ளிட்ட பிரமுகர்கள் வந்திருந்தனர். சீர்திருத்தத் திருமணத்தை விளக்கியும் ஆதரித்தும், தோழர்கள் S. முத்தைய முதலியார், T. சண்முகம், அனவரிசி அலுவலர் இராமலிங்க முதலியார், காரணமைக்கழக அலுவலர் கதிர்வேல், முதலியார், C. N. அண்ணாத்தாரை ஆகியோர் பேசினர். தோழர் M. பொன்னுசாயி முதலியார் வந்தனங்குறிஞர். திராவிடநாடு பத்திரிகைக்குப் பத்து ரூபாயும், குடிஅரசுக்குப் பத்து ரூபாயும் கடை கொடை வழங்கப்பட்டது. சமபந்தி போஜனம் நடைபெற்றது. அன்றமாலை, காலஞ்சென்ற காஞ்சிபுரம் நாயனா அவர்கள் குமாரர் தோழர் இராஜாத்தினம் அவர்களின் தமிழிசை சிறப்புறடத்தேறியது.

நகைச்சுவை மன்னர் கங்கோடை.

தஞ்சை கண்டிபூர் பாட்டாளிமக்கள் கல்லூரி ஏழை மாணவர்கள் மத்தியான ஆகாரம்சாப்பிட, உயர்திரு, நகைச்சுவை மன்னர் N. S. கிருஷ்ணன் அவர்களையும் நகைச்சுவை அரசியார் T. A. மதாம் அவர்களையும், பிசேட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்ததற்கு அவர்கள்மனமுவந்து தலைமை ஆசிரியர் மூலம் ரூ. 60-0-0 அனுப்பியுள்ளார்கள். அவர்கள் கீழே வாழ்க.

• இப்படிக்கு கன்றியுள்ள,

ம. ஸ்டேனில்லஸ், தலைமை ஆசிரியர், கண்டிபூர் கல்லூரி.

வீழ்ச்சி

மதுரை பி. கெதின்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் தமிழகம், எலும்பும் தோலுமாக உள்ள மாட்டு மந்தைகளைப் பத்திக்கொண்டு, கைபர் கணவாயின் வழியாக செழித்த பசும்புல் தரைகளோடுக்கி ஆரியர்கள் வந்துகொண்டிருந்தகாலம்! பாண்டிய நாட்டின் முத்தும், சோழநாட்டின் அரிசியும், சோரநாட்டின் தந்தமும், ரோமாபுரி நகரின் சந்தைகளிலே விலைகூறப்பட்டு வந்தகாலம்!

தெளிந்த நீரையுடைய அகன்ற கண் மாயின் வரப்பில், ஒங்கிவளர்ந்த மாங்களின் குளிர்கிழலில் அமர்ந்துபேசிக் கொண்டிருந்தவர் இருவர். அவர்களில் கையிற்பிடித்தகோலுடன், ஆட்டுரோமங்களால் நெய்யப்பட்ட கம்பளி ஆடையை அணிந்து விளங்கியவன் மூத்தோன். அவனது சிரசில் தூக்கிமுடியப்பட்ட சிகையும்கூட, முகமெங்கும் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த கரிமும், அவன் ஒரு ஆரியமில்லேச் சன் என்பதைக்காட்டியது.

மற்றவன் இளையோன். திராவிடத் திருமகன். வாரிவிடப்பட்ட கூந்தலும், கழுத்தில் அணிந்திருந்த முத்துமாலையும், இடுப்பில் உடுத்தியிருந்த மெல்லியபட்டாடையும், அவன் ஒரு குறுநிலமன்னன் என்பதை அறிவுறுத்தியது. அவனது விரிந்தமார்பில் பூசப்பட்டிருந்த சந்தனமும், நெற்றியில் துலங்கும் செஞ்சாந்துச் சூழம்பின் திலகமும் பரிமளித்தன.

அதில் ஆரியன் கையை ஆட்டி ஆட்டி பேசினான்.

“ஹே! ராஜன்!! சண்டையில் உன் எதிரிகளை அழித்து வெற்றிகொள்ள வேண்டுமா? எங்கள் இந்திரன்மோஹினி ரூபமெடுத்து உன்எதிரிகளை அழித்து விடுவான். நீகவிதை இயற்ற மஹாபண்டிதனாகவேண்டுமா? சாக்ஷாத் சாஸ்வதி உன்நாவில் தாண்டவமாடுவாள். அளவற்ற செல்வத்திற்கு அதிபதியாகவிளங்க வேண்டுமா? குபேரன் எங்கள்ஆன். இன்னும் எங்கள் வாயு அக்கினி முதலிய தெய்வங்களின் சக்தியைச் சொல்லமுடியாது. பூமாதேவியும், ஆகாசவானியும் நாங்கள் சொன்னபடிதான்.

“அத்துடன் உனக்கு மறுமையில் மோக்ஷசாம்ராஜ்யமுண்டு. அங்கு தேவலோகத்தில் கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கும் கற்பகவிருகும் காமதேனு இருக்கின்றன. என்றும் இளமைமாறா திருக்க தேவாயிருதம் இருக்கிறது. தேவ

வனத்தில்உள்ள பாரிஜாத புஷ்பத்தின் அழகு கண்ணைப்பறிக்கும். இன்னும் ஊர்வசி, திலோர்த்தமை.....” என்று அடுக்கிக்கொண்டேபோனான்.

மேலும் தொடர்ந்து அவன்பேசினான். “ராஜன்! நாங்களெல்லாம் இந்திரலோகத்திலுள்ள தேவர்களின் அம்சம். நாங்கள் செய்யும்காரங்கள் லோகத்திற்கு சுபக்ஷத்தை அளிக்கும். உன்னுடைய நாட்டில் மாதம் மூட்டமாரி பெய்யவேண்டுமானால், நாங்களிருக்கிறோம் வருண ஜெபம்செய்ய. உன்னுடைய கேமத்திற்குச் சோமபானம் அருந்துவோம். அதுமட்டுமா, இன்னும் சராபானம், அமிர்தபானம், எத்தனையோ வகைகள் உண்டு. அவைகளின் ருசியும், இனிமையும், புதுமையும், கீருதரம் அருந்தினால் தெரியும்.

“இதற்காகவெல்லாம் நீஎங்களுக்குச் செய்யும் பிரதிபகாரம் ஒன்றுமீராமாத மில்லை. நாங்கள் யாகம்செய்வதற்கு ஒரு பாணசாலை கட்டிக்கொள்ளஇடமும், எங்கள் கால்நடைகளை மேய்த்துக்கொள்வதற்கு கொஞ்சம் பசும்புல் சமவெளிப் பிரதேசமுந்தான்” என்று வினயமாக, சிரித்துக்கொண்டே பி. சி. னான். அப்போது அவனுடைய வாயிலுள்ள பற்கள் அத்தனையும் வெளியேதெரிந்தன. அரசன் என்னபதில் சொல்வதென்று தெரியாமல் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தான்.

அன்று அரசனை அந்த ஆரியன் தன் ஆஸ்ரமத்திற்கு அழைத்துச்சென்றான். அரசன் அந்த குடிசையினுள் நுழைந்ததும், அவன் கண்ணில்பட்ட உருவம் ஒரு அழகிய பெண்ணினுடையது. நல்ல வெண்மையான நிறம். மிகஉயரமான தோற்றம். முகப்பொலிவும், கண்ஒளியும், நடைநெளியும், நாள் பூராவும் பார்த்துக் கொண்டேஇருக்கலாம்போல் அரசனுக்குதோன்றியது. அந்த ஆரியக்காரிகை, ஒரு மட்கலத்தில் கொஞ்சம் மதுவை

ஊற்றி, அரசனுடையகையில் கொண்டு வந்துகொடுத்தபொழுதுதான் அவனுக்கு உணர்வு வந்தது.

‘அரசன் கேட்பதாக வாழட்டும் என்று ஆசீர்வதித்துவிட்டு, ஆரியன் மதுவைக்குடித்தான். அரசனும் குடித்துப்பார்த்தான். சங்கு வளையல்கள் அணிந்தஅந்த தங்கநிறக்கைகள், விதவிதமான மதுவை ஊற்றஊற்ற, அரசனும் ருசிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆரியர்கள் மேன்மையை அப்பொழுதுதான் அவன் அறிந்தான்.

அவனுடைய மூளைவேலைசெய்ய ஆரம்பித்தது. இந்தமதுவே இவ்வளவு மாதாரியமாக இருந்தால், இதை அனுதினமும் அருந்திக்களித்திடும்கோதையரின் அதாங்கன்.....என்று யோசிக்கலானான். மது, மது, இரண்டும் மனிதனுக்கு மயக்கமளிப்பதில் தயக்கமற்றவை. கள்ளும் அந்தக்கள்ளியும் அவனது மனதைச் சபலப்படுத்திவிட்டன.

பக்கத்தில் திரும்பிப்பார்த்தான், அரசன். அங்கே ஆரியன் இல்லை. மதுக்கலத்தைக்கையில்பிடித்தவண்ணம், அந்த அப்ஸ்ரஸ்திரிமட்டும், புன்னகை பூத்த முகத்துடன், மிகஅருகில் நின்றுகொண்டிருந்தாள். அரசன் தேவலோகத்தில் உள்ள ஊர்வசியை நினைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆரியம்வென்றது! தமிழகம் தாழ்ந்தது!

மணமகன் தேவை.

மருத்துவகுல விதவைப்பெண், வயது 23, வேது வரை படித்தவர், மத்தியதர குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவர், பிரபலபரம்பரை வைத்யகுடும்பத்தில் பிறந்தவர். ஷை பெண்ணுக்கு மணமகன் மருத்துவ குலத்தவராகவும், படித்தவராகவும், மாதம் ரூபா 30, சம்பாத்தியத்திற்குக் குறைவில்லாதவராகவும் தேவை.

விபரத்திற்கு,
R. S. C/o, K. K. நீலமேகம்,
கும்பகோணம்.

விளம்பரம்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாபோர்டுக்கு 1944-45 ஆண்டிற்குரிய ஸ்டேஷனரி சாமான் கள் சப்ளைசெய்யவும், அச்சவேலை செய்துகொடுக்கவும் டெண்டர்கள் கோரப்படுகிறது.

அச்சவேலைக்குரிய விவரங்கள், ஸ்டேஷனரி சாமான்கள் சப்ளை செய்யவேண்டிய விவரங்கள் வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விவர சத்திற்கு மனுச்செய்து கொள்ள வேண்டும்.

டெண்டர்கள் தனித்தனியாக அதற்கான பரங்களில் பூர்த்திசெய்து அனுப்பப்படவேண்டும்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாபோர்டு
ஆபீஸ்,
25-1-1944.

T. சண்முகம் பிள்ளை,
தலைவர், செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டு.

திரு. வி. கலியாணசுந்தர
முதலியார் அவர்களுக்கு,

சைவமெய்யன்பரே! அடியேன் நீலன் தெண்டம், தமிழேன் தங்களுக்கு நிரூபம்விடுத்து ஆண்டுகள் பலவாயின. தாங்களும் தங்களின் வார “நவசக்தி” நலிந்த நாள் முதல் இளைத்துத் தான் இருந்துவந்தீர்கள். “தரையிலே கிடப்பவன் தரையிலேயாகிடப்பான்? பஞ்சுணையில் அயரும் காலமும் வரும்” என்பார்களே, அதுபோலத்தங்களின் ஆண்டுவிழாவும் வந்தது. தங்களின் திருநாமத்தை நாலாபேரும் திக்கெட்டும் முழங்கினார்கள். முழக்கத்தையொட்டி தங்களது துக்கடாப் பிரசங்கங்களும் தமிழகத்தில் தலைகாட்ட ஆரம்பித்தன, “போகட்டும் நம்முடைய முதலியாரய்யா தனது ஜீவியத்தின் அந்திப்பொழுதிலாவது தமிழனுக்கு ஏதேனும் உருவான தொண்டுசெய்து அவர் இனத்தானிடம் தனக்குள்ள சாபத்தீட்டைப்போக்கிக்கொள்ளமாட்டாரா?” என்றுதான் எண்ணியிருந்தேன். என்னைப்போல எத்தனையோ பேர் என்வட்டாரத்திலே. ஆனால் உங்கண்ணமெல்லாம் மண்ணாய்ப்போக, என்கூறிவிட்டார்கள் திருச்சிப் பிரசங்கத்திலே. மனிதன் செய்யாததைக்காலம்செய்யும் என்பார்களே, அதுகூட உங்கள் விஷயத்தில் பொய்த்துவிட்டது, ஐயனே!

நல்ல வேஷப்பொருத்தம்; நடிப்பும் அசல் பத்தினிப்பெண் மாதிரியேதான். ஆனால் அநங்கையிடம் களவியல், கற்பியல், இலக்கணத்தைக் காணமுடியுமென்றாகினைக்கிறீர்கள். முக்காலுமில்லை. ஏன்? நாடகமேடையில் அவன் கண்ணகி. உலகவாழ்வில் உல்லாசி என்பதினால்தான், இதற்கு உபமேயம் தங்களது திருச்சிப்பிரசங்கம் என்பது உண்மைத் தமிழனது கருத்து. ரொம்ப நாசக்கான பேச்சுத்தான்; ஆனால், வெண்டைக்காய், அவியல் முறைதான். மாசு, மருவிறைந்த மட்டராகக் கலப்புத்தான். கருத்தில் தெளிவில்லை. தமிழனுக்கு விழிப்பில்லை. சொல் அலங்காரத்துக்கோ சோடையிலலை. “காதல், வீரம், இவை இரண்டுந்தான் தமிழன் பண்புகள். இதைத்தான் பண்டைய தூவான தொல்காப்பியம் உலகத்திற்கு போதிக்கிறது. அதுவே உலகில் போரையொழித்தது. அமைதியை நிலவச்செய்யும் ஆயுதம்” என்றெல்லாம் வெளுத்துக் கட்டினீர்கள். அன்றுசொன்னதெல்லாம் என்னமோ ஐந்துக்குஇரண்டு பழுதில்லைதான். ஆங்கிலத்தில் “Mere ideas or ideals are nothing if there is not an intense life and reality behind” என்ற சொற்றொடர்களை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். பேச்சுக்கும் செயலுக்கும் நட்புவெண்டுமென்பது அதன் சங்கீகம். தங்கள் சொற்பொழிவிலும் இது இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவுகோலால் உங்களை அளந்து

நீலன் நிரூபம்

பார்க்கவே தமிழன் விரும்புகிறான், தமிழனுடைய இன்றைய சராசரி வாழ்வில் காதல் வீரத்திற்கு இடமுண்டா? தனது இனப் பண்புக்கு மாறாக அவன் கோழையாகவும், காதலற்ற மனிதப்பிறவியாகவுமே வாழுகிறான். அந்நிலை போக்க நீவிர்எழுத் தாண்ட முயற்சிகள் யாவை? எத்தனை காதல்மணங்களைத் தமிழன் குடும்பத்தில் நடத்தினீர்கள்? டைரி வைத்திருக்கிறீர்களா? அல்லது அவைகளைச் செயலில் நடத்துகிறவர்களையும், நடக்கச்செய்பவர்களையுமாவது வாயாரவாழ்த்திக், கையா எழுதியுண்டா? கொஞ்சம் நெஞ்சில் பெருவிரலவைத்துச் சொல்லுங்கள்சவாமி.” “கீத்தார் பெருமை” என்றுவுள்ளு வன் தன் குறளில் எழுதியது துறவு நிலையைச் குறித்தல்ல; மனமாசைப்போக்கல், அழுக்கை அகற்றல் என்பதைக் குறித்ததுதான். அதுவேசரியானபொருள்” என்று அன்று கூறினீரோ, அந்த உண்மையை எத்தனைச் சைவமெய்யன்பர்கள் கூட்டங்களில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? போகட்டும், மதுரை மாநாட்டிலாகிலும் உரைத்தீர்களா? அப்படிக்கூறி எவ்வளவு மெய்யன்பர்களை உங்கள் கருத்துக்குத் துணை அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? புட்டி தாமுடியுமா? மகிபாலன் பட்டியாரும், கம்பர்தரும் காட்சியை வரைபவரும் தங்கள் பட்டியில் இருக்கிறார்களா? தமிழன் பண்புகள் காதலும், வீரமுந்தான்; அதற்கு தமிழ் மகன் பாடுபடவேண்டும், என்று எந்தெந்த தமிழகாட்டு மடாபிபுகளிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள், எந்தெந்த ஆதினப் பொருள்களை அந்தப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகிக்கச்செய்து தமிழ்த்தொண்டு செய்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை தமிழன் கோயில்களில் ஆரிய ஆகமங்களை ஒதுக்கித் தமிழ்மறை ஒதும்படிச் செய்திருக்கிறீர்கள்? எங்கே, விரலிடக்கும் பார்ப்போம். “தமிழ் என் உயிர் என்பேனா, ஊன்என்பேனா, உள் மன்பேனா” என்று பேசிய அதே சகல கல்யாண குணங்களும் அமைந்த சுந்தரானாகிய தாங்கள்தானே இந்தப் போராட்டக் காலத்திலும் இருந்தீர்கள். அன்று தமிழன் மொழிக்காக தமிழர் தலைவர் சிறைக்கோட்டம் நண்ணியகாலே, சாது அச்சுக்கூட்டத்தில் நீவிர் உல்லாசக் காட்சி அளித்ததை அதற்குள்ளாகவா தமிழன் மறந்துவிடுவான். அதுதான் தங்கள் தமிழ்த்தொண்டோ? அதுதான் தமிழன் வீரம்போலும்!

“தொல்காப்பியம் தொன்மையான தூல், தாணிக்கே காதல், வீரத்தைத் தாந்தகன ஆனது, பிற்சகலத்து

வந்ததமிழ்ப் பண்டிதர்கள் அதனை அன்மொழித் தொகைக்காகவும், ஆகுபெயருக்காகவும் (இலக்கண நூலாக) ஆக்கிவிட்டார்கள், என்று அக்கூட்டத்தில் கூறிய நீவிர் உம்கருத்தைஎத்தனை தமிழ்ப்போலவயில்கூறித்தர்க்கித்துப் பண்டிதர்களைபாமாத் தன்மையிலிருந்துவிழிப்

படையச்செய்ததன் மூலமாவதுதங்களை உண்மைத் தமிழ்மகனாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? காலஞ்சென்ற பண்டிதர்களா. நா. அவர்களாவது தன்மனதில் பட்டதைக் கன்னமின்றி மக்கள் மன்றத்தில் கூறும் அருங்குணம் படைத்திருந்தார். அவர்கால அளவில் அவரைத்தான் அறிவுப்புலவன் என்றுகூட அழைக்கலாம். அகத்தியர் ஆராய்ச்சிஒன்றே என்கருத்தை வலியுறுத்தும். அத்தத்துறையிலாகிலும் நீங்கள் இறங்கியதுண்டா? அதற்கு வீரத்தைக்காணோம். ஆனால் தமிழர் வீரத்தைப் பற்றிபிரமாதமாய்ப்பேசினீர்கள். மேலாட்டார் காதலை வெளிகேமாகக் கருதுகிறீர்கள். மதத்தைப் பிணைப்பில்லை. மதமே, சட்டமோ அவர்களது காதலைத் தடுப்பது கிடையாது. ஆங்கில நாட்டு வாலாது சற்று படியுங்கள். மதத்திலும் அரசியலிலும் ரோமாபுரி போப்பின் ஆதிக்கம் சில காலம் இங்கிலாந்தை ஆட்சிசெய்தது. தனக்கு விரும்பிய மக்கையை மனம் புரிந்துகொள்ள ஆங்கில மன்னன், ஒரு வன் விரும்பினான். மதகுரு மறுத்தார். உடனேமன்னன் பாராளுமன்றத்தில் புதுச்சட்டத்தையிறைவேற்றி மதக்குருவுக்கு ஆதிக்கம் இல்லாமல் செய்து விட்டுத் தன்மனத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டான். எட்டாவது எட்டவீடு காதல் வாழ்வுக்காக இம்மதத்தைத்தற்க வில்லையா? இதிலிருந்து நீங்களும்நானும் தெரியும் படிப்போர் என்ன? உங்கள் மாணிக்கப்பெருமான் பிறந்தாட்டைப் பாருங்கள். சம்மந்தர் வாழ்ந்த தேசத்தில் காதல் எப்படி என்று கேட்டால் அண்ணாமலைப் புராணத்தைப்படி என்றுசொன்னால் தொல்காப்பியக்காதல் வந்துவிடுமா? எங்கே உங்களது பெரிய புராணக்காதலைத்தான் பார்ப்போமே! ஒருபத்தன் மனைவியைச் சிவன் கேட்கிறார், அவன் தமிழனும், அவனும் பத்திக்காகக் கொடுத்தவிடுகிறான். இதுதொண்டர் புராணக்கதையிலொன்று. இதுமாதிரிஉதாரணம்எத்தனையோ புராணக்குப்பையிலிருந்து எடுக்கலாம். இதுதான் காதல் என்பது உமது வாதமா? ஒன்று மனைவியைக் கொடுத்த வன் தமிழனாக இருந்திருக்கமுடியாது, அப்படியிருந்தால் அதுகாதல்முறையல்ல. அல்லது அக்காதல் பொய்யாக இருக்கவேண்டும் இதைப்போன்ற சம்பவங்கள் தமிழனுக்கு அடுத்ததல்லவென்று தங்கள் கூறுவதுகிடையாதே! அவ்வாறுதமிழர் மாபக்கு மாறாக இருக்கும் புராணங்கள் எப்படி ஐயா தமிழர் புராணங்கள்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க.)

நீலன் நிருபம்.

(7-ம்பக்கத்தொடர்ச்சி.)

கூட உங்கள் புராணங்கள் கூறும் காதல் வரலாறுகளை நீங்கள் கூறிய பாஞ் சாஸ்திர உதாரணத்தோடு கொஞ்சம் ஒப்பிட்டுப்பாருங்கள். அப்பொழுது வெளுக்கும் உங்கள் சமய நூற்களின் சாயம், இவ்வாறுகத் தமிழன் தன்மான உணர்ச்சியை இழக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நிறை யாகியிருக்கின்றன. ஆகவே தற்கொன் றுக்காதலைப்பற்றியும், இயற்கை வர்ண னையைக் குறித்தும் எழுதப்பட்டிருப்ப வைகளை சமய நூற்களாகும். அவைகளை சுட்டிக்காட்டுவதால் மட்டும் சமய நூற் கள் தமிழர் நூற்களாகிவிடுமா? புராணங்கள்பூராவும் வெறும்காமக் களஞ்சியங்களாகவேயிருக்கின்றன. உண் மைக் காதலுக்கு இடமேயில்லை. இதை நம்பும் மக்களிடம் எவ்வாறு தொல்காப் பியக்காதலைக் காணமுடியும்? பெரும் பாலும் மதவாதிகளைவிட அறிவியல் வர்திகளிடந்தான் தொன்மைக்காதல் நிகழ்வதை நீர்நடுநிலைநின்றயோசித்தால் அறிவீர். ஆகையால் தமிழன் வீரமறது, கோழைகளாகக் காமாந்தகாரர்களாக ஆனதற்குக்காரணம்என்ன என்பதை-இனி

யாவுது உணர்ந்தீரா? உணர்ந்திருந்தால் மேனாட்டாளைப்பார்த்து: "Love என் பது எங்கள் தொல்காப்பியக்காதல்தில், அதுகாமம் (சுரேசுர்க்கைமட்டும்) அதற்குச் சரியான ஆங்கிலப்பதமே உம்மி டம்கிடையாது! என்று ஜம்பம் அடித் திருக்கமாட்டீர். பதம் இருக்கோஇல் லையோ. அதுவல்ல நமது பிரச்சனை, வாழ்க்கையில் எங்கு தமிழர்காதல் நடை முறையில் இருக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். எங்கிருந்தாலும் அதைப்போன்றிருக்கிறது. இவ்வாத இடத்தில் பரவும் வேலையைச்செய்ய வேண்டியதுந்தானே தமிழன் கடமை யாகும்.

அக்காலத்தில் சமயமும், அரசியலும், சமூகஇயலும் ஒன்றாகியிருந்தது. இப் பொழுது அப்படிக்கருதாததால்தான் ஆபத்துவந்தது என்று கூறினீர்கள். அக் காலத்திற்குவேண்டுமானால் அதுபொருத் தமாகியிருக்கலாம். ஆனால் எக்கார ணத்தை முன்னிட்டும் மதத்தை அரசிய லோடுபிணைப்பதுகூடாது. ஏனெனில் மனிதவர்க்கத்தின் ஒற்றுமையுணர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது உங்கள்மதக் கோட்பாடும், சமய நூற்களுமேயாகும் என்பதைநீங்கள் தெரிந்துகொள்ள

வேண்டும். இரண்டொரு சரீம்பிள் கேளுங்கள். "பிறசமய உரைகளை மெய் யென்று நம்புதல்கூடாது" என்கிறது திருவுந்தியாந் என்றசைவநூல். "(அயனரி முதலிய தலைவர்கட்கும் இறைவன் (இவன்) தன்மை தெரிந்ததில்லை" என்று கூறிப்பிறமதஸ்வதர்களைப் பழித்துக்கூறுகி றது மற்றொரு சினாலான திருக்களிற் றுப்படியார் என்றநூல். "சமயக் கோட் பாடுகளையும் பலர்கூறும் உண்மைகளை யும்ஆராய்ந்துபார்த்துநேரம்போகக் கூடாது ஆராய்ச்சியைக்கடந்த முதல் வனைக் கும்பிடு" என்று அறிவுக்கும் பரந்த உலகஅறிவாராய்ச்சிக்கும் 'பிரேக்' போடுகிறது திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற சைவநூல். இவைபோன்றவைகள் தானே சமரசசன்மார்க்கத்தைப் போதிக் கும் என்பது உங்கள் எண்ணம்?

திராவிட மாணவர் கழகம்,

குடந்தை.

திராவிடமாணவர் முதல் மாவட்டமாநாடு.

19, 20-2-44 சனி ஞாயிறு ஆகிய இரு நாட்களிலும் கும்பகோணத்தில் இசைஅரசு M. M. தண்டபாணி, தேசி கர் தமிழிசையுடன் தொடங்கி நடை பெறும்.

புராணத்தனடு களைத்தீர்கள்!

பழமை கண்டுசலித்தீர்கள்!

இதோ புதுமை விருந்து!

ஆரியப்புட்டு! மடத்தலைவர்கள் லீலை! தமிழர் தவிப்பு!

ரசவாத மோசடி! புரோகிதப்பித்தலாட்டம்!

ஆகியவைகளை விளக்கும்

அறிவு வளர்ச்சி நாடகம்!

சந்திரோதயம்

சென்னை வி. பி. ஹாலில் 27-2-44 மாலை

5-30 மணிக்கு நடைபெறும்.

[திருவத்திபுரம், திருச்சி, தில்லை, ஈரோடு, ஆகிய இடங்களிலே தோழர்கள் கண்டுகளித்தனர். சென்னைத் தோழர்களே! காணத்தவறுதீர்கள்!! காதுக்கும் கண்ணுக்கும்மட்டுமல்ல விருந்து, கருத்துக்கு விருந்து, ஆரியமெனும் நோயை ஒட்டும் மருந்து]

டிக்கட் விவரம்-ரூபா 5, 3, 2, 1.

கிடைக்குமிடங்கள்

P. A. K. பழனிச்சாமி,

நெ-20 துலுக்கன் தோட்டம்,

3-வது சந்து,

இராயபுரம், சென்னை.

C. K. வைத்திய லிங்கம்,

எண்ணெய் மண்டி,

142, ஆதியப்ப நாயகன் தெரு,

ஜி. டி. சென்னை.

தோழர்கள்:

C. N. அண்ணாத்துரை.

C. V. M. அண்ணாமலை,

C. V. இராஜகோபால்,

போளூர் சுப்பிரமணியன்,

T. P. S. பொன்னப்பன்,

ஈழத்தடிகள்,

கோவிந்தராஜன்,

சீனுவாசன்,

வேங்கடராமன், சாய்நாதன்,

பார்த்தசாரதி,

நாராயணசாமி,

ஆகிய இயக்கத்தோழர்கள் பலர் நடிக்கின்றனர்.

ஆர்மோனியம்-சண்முகானந்தா,

தபேலா-ஆபீலா.

கதைசீட்டிழுவர்,

C. N. அண்ணாத்துரை,

காஞ்சி

திராவிட நடிகர் கழகத்தார்.